

[K. Helveg Petersen.]

Det må være dets opgave at udarbejde en redegørelse i overensstemmelse med det, jeg her har sagt, og jeg er klar over, at det ikke er en proces, der afsluttes med en enkelt indstilling, en enkelt betænkning. Det er en opgave, man stadig vil have, og så må vi i folketinget, når det er nødvendigt, vende tilbage til problemerne for at tage stilling til det, som lovgivningen skal beskæftige sig med. Det kan godt være, ministeren vil sige, at det udvalg, han tænker på, og som omtales i bemærkningerne, ikke skal have denne omfattende karakter. Det kan vi drøfte i udvalget, men for mig at se ville det ikke være urimeligt, om man gav det denne brede opgave, og i hvert fald synes jeg, det er nødvendigt, at vi får iværksat meget grundige og omfattende undersøgelser, før vi binder os til de præmisser, som ligger i kap. 1.

Med hensyn til kap. 2, der omhandler Danmarks radio, skal jeg stort set henvise til, hvad jeg sagde under debatten i november. Ministeren søger i lovforslaget at rette op på den glidning, der har fundet sted med hensyn til radioens økonomiske selvstændighed. Han har ikke forandret på formuleringen i § 6, hvor udtrykket „Danmarks radio er en selvstændig offentlig institution“ er blevet bevaret, men han har i bemærkningerne, som også hr. Johan Philipsen var inde på det, anvendt en række argumenter for ændring i den praksis, der i øjeblikket følges. Jeg synes nok, at nogle af de argumenter, der anvendes, er hårdtrukne, stærke. Jeg synes ikke, det er rimeligt at henvise til, hvad der kan ske i en spændt udenrigspolitisk situation. Jeg synes heller ikke, det er rimeligt, at man nærer en så stærk frygt for, at en regering, om Danmarks radio blev en ren statsinstitution, skulle blande sig i programvirksomheden. Selv om universiteterne finansieres af staten, må vi dog erkende, at der er en udstrakt frihed.

Men på baggrund af ønsket om uafhængighed kommer man så ind på, hvorfor Danmarks radio bør drives efter andre principper end statsinstitutioner. Der er, siger man, forskel på Danmarks radio og andre institutioner af offentlig karakter. Spørgsmålet er, om forskellene er så store, at man så stærkt, som sket er, bør tage afstand fra

fælles regler, men i øvrigt er forholdet det, at stillingen ikke kan blive helt klar, al den stund licensfastsættelsen skal godkendes både af ministeren og finansudvalget. Jeg kan ikke tænke mig, at en sådan procedure gennemføres, uden at der bliver foretaget grundige sammenligninger mellem de dispositioner, der træffes, og de regler, der følges i Danmarks radio på den ene side og i statsinstitutionerne på den anden side.

Må jeg kort sige om radioledelsen, at jeg ikke er tilfreds med forslaget. Der er for mange medlemmer, man er nået helt op på tallet 20. Der må efter min mening ske en nedskæring af dette antal.

Ministerens forslag om de lokale programudvalg vil jeg gerne have at vi i udvalget stiller op over for repræsentantskabstanken. Jeg tror, at selv om tanken, der ligger bag de lokale programudvalg, kan virke tiltalende umiddelbart, ligger der nok i den for stærk en binding til de regionale hensyn, hensyn, der bør varetages, men i en bredere sammenhæng, sådan som det er muligt igennem et repræsentantskab. Vigtigt er det, at vi får bedre forbindelse med brugerne; vigtigt er det, at nye ideer kan komme ind i huset, og det må vi ofre megen opmærksomhed på i udvalget.

Må jeg så sige om radionævnet, at det interesserer mig meget, og hvis man ikke følger min tanke om et repræsentantskab, vil jeg lægge megen vægt på, at man giver dette radionævn et bredere kommissorium, end man har tænkt sig. Her vil jeg gerne referere til den ordning, man har i Sverige, hvor man har en bredere kompetence end den, ministeren mener der skal tillægges det radionævn, der stilles forslag om. Jeg mener ikke, der vil være noget i vejen for, at man gennem et radionævn med en bredere kompetence kunne få henvendelser ind, der også kunne få indflydelse på den måde, hvorpå programvirksomheden fandt sted.

Det radikale venstre vil gerne medvirke til gennemførelsen af en god og fremsynet radiolov, der på en god måde kan føre ind i en frugtbar udvikling.

Morten Lange: Vi havde tidligere lejlighed til at komme med nogle hovedtræk af vores stillingtagen til spørgsmålet omkring Danmarks radio og dens virksomhed. Denne debat er naturligvis en fortsættelse af de